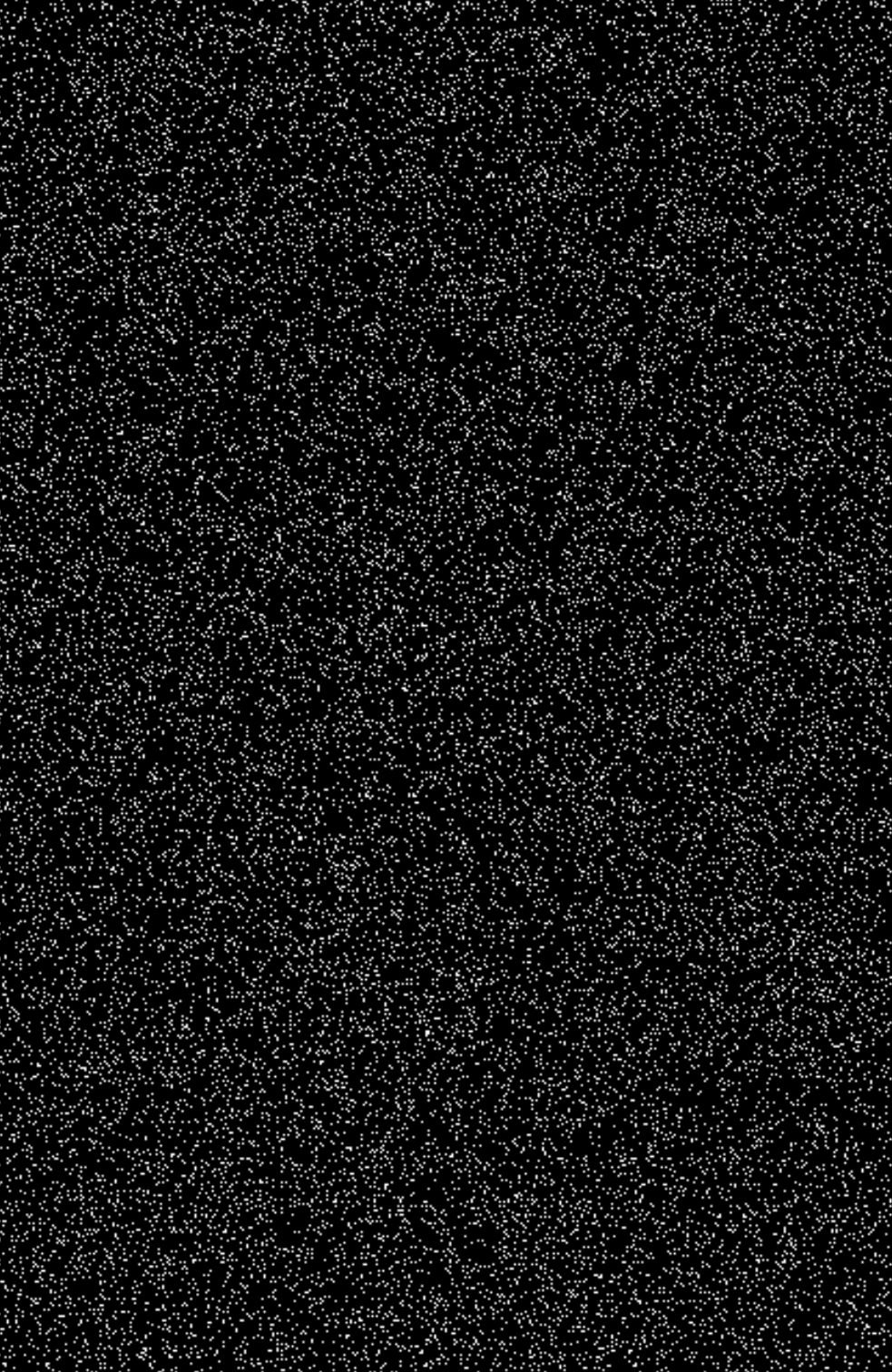
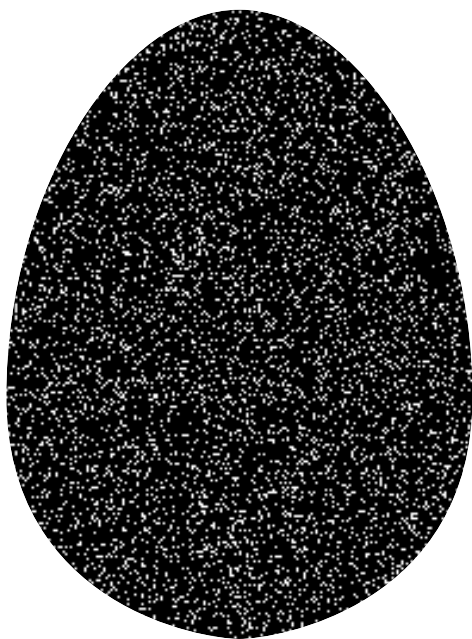

MICHAL HVORECKÝ TROL

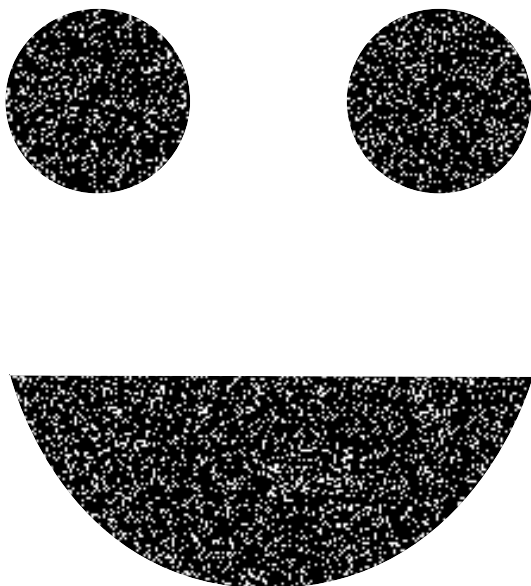
MARENČIN MEDIA

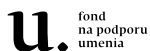

**Michal
Hvorecký**

Kniha vyšla s finančným príspevím
Fondu na podporu umenia

© Michal Hvorecký, 2017

© Marenčin Media, 2017

© Marenčin PT, spol. s r. o., 2017

Jelenia 6, 811 05 Bratislava

marencin@marencin.sk www.marencin.sk

Cover & design © Pavlína Morháčová, 2017

Photography: Evelyn Benčíčová a Adam Csoka Keller

635. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-8114-553-7

*Všetci preklínajú Stalina, a plným právom,
ale, prepáčte, kto napísal štyri milióny udaní?*

Sergej Dovlatov

*„Ludia vždy snívali a túžili, aby im niekto
raz a navždy povedal, čo je šťastie – a potom
ich k šťastiu pripútal reťazou.“*

Jevgenij Zamjatin: My

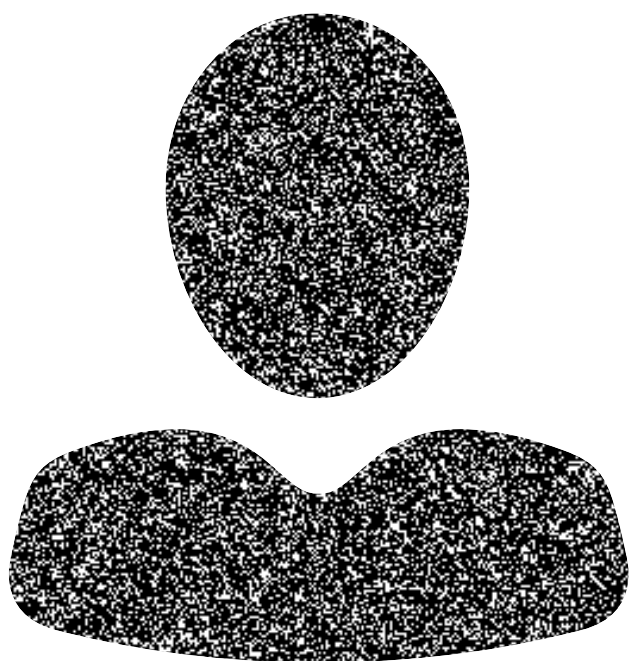
*„Rozhodne nikdy nebudem navrhovať
socialistickú alternatívu. Keby sa ma však
niekto opýtal, či by som navrhoval dnešný
Západ za vzor pre svoju krajinu, musel by som
úprimne odpovedať: Nie, nemôžem odporúčať
vašu spoločnosť ako ideál pre premenu našej
spoločnosti. Pri bohatstve duchovného rozvoja,
ktoré naša krajina získala utrpením v tomto
storočí, nie je západný systém v súčasnom stave
duchovného vyčerpania vôbec príťažlivý.“*

Alexander Solženicyn, Harvard, USA, 1981

*Šiel po ulici milý páňko, pristavil hlúčik detí.
Najprv len pekne: Ty sa voláš Janko? Ty Anka?
Koľko rokov je ti?
A všeličo mu rozprávali,
čo robia doma, v škole, celý deň.
No zrazu páňko pýtal sa ich:
Akú tu máte továreň?
Čo vyrába a koľko asi v nej robotníkov pracuje?
Hned' Janko vraví, hned' sa Anka hlási.
Páňko sa usmieva a čuduje.
Len Peter, pionier už väčší,
obzrel si páňka zo všetkých strán.
A že sú pionieri ostrážití, hned' na SNB utekal.
V tom človeku je možno špión skrytý,
ktorého platí dolárový kráľ.*

Krista Bendová: Pioniersky pochod

1. část

Čierna diera

Som najnenávidenejší človek na tunajšom internete. Môj ksicht už videl asi každý. Preškrtnutá alebo krvavá tvár sa šíri po sociálnych sieťach tempom desaťtisíc hejtov za hodinu. Tolko nenávisti nevyvolávajú zúfalé výkony futbalistov ani kruté prehry hokejistov. Dokonca už ani prezident a premiérka nie. V porovnaní so mnou vyznieva víťazka Eurovízie s pesničkou o smutnom slonovi vo veselej zoo ako obľúbená osoba. Politici z opozície aj vlády mi tajne ďakujú – zlosť ľudí sa konečne presmerovala inam.

Fotky putujú sieťou, doplnené o výroky, ktoré som nikdy nepovedal. Kto by si ich overoval? Overovalo sa kedysi veľmi, veľmi dávno... V inej galaxii. Overovanie je out. Nanajvýš retro.

Som chodiaci demotivačný citát.

Mém.

Animovaný gif.

Replika informácie.

Fotografie vyzerali príšerne a šírili sa ako digitálny požiar. Na nete si hrozné zábery nájde aj Sarah Lutz. Sám som ich práčne vyhládal, keď vyzvala na solidaritu

s utečencami. Toľko odporcov pokope kultová Sarah v živote nevidela.

Už tuším, čo prežívala.

S vycerenými zubami si v Európe želám ešte viac miliónov utečencov. S nasprostastým výrazom podporujem útok Islamského štátu na Viedeň a Varšavu. So vzrušenými očami volám po premene všetkých spoluobčanov na gejov a lesby a prajem si, aby vyzerali ako Conchita Wurst.

Hoci som na webe strávil väčšinu života, toľko emotikonov som ešte nevidel. Pokúšal som sa reagovať vo fórach. Komentoval som. Posielal emaily. Tvorcom som verejne prisľúbil, že im zašlem ešte otrasnejšie momentky. No humor chápali asi ako ja ich konanie.

Prezrel som si profily útočníkov. Okrem vášne pre holenie hláv, politiku Ríše, americké motorky a čínske tielka všetci vyštudovali vysokú školu života.

Nadávali mi kvetnato: chazarský sionista, Sorosov vred, nacistický žid (čo?), vlastizradca, fašista, hanba národa, hanba sveta, rusofil, amerikanofil, pravdomláškar, Izraelčan, Palestíneec, slniečkar, tuky, xxx (softvér automaticky vymazal), korunovaný xxx (viem si domyslieť), obrezaný xxx, panic (odkiaľ vedeli?), agent západu, agent východu, gejská piča (čo?), pseudointelektuál, pseudočlovek, mimovládkar, Havel (nadávka?) či hnusný tučniak.

Akoby som im diktoval.

S čiernou kuklou na hlave som sa tajne votrel do davu, ktorý skandoval moje meno a žiadal verejnú pravdu. Nie pred sto alebo päťsto rokmi na stredovekom priestranstve alebo v lágri, ale na hlavnom námestí veľkomesta, kde som sa narodil a žijem.